

Det er de danske skatteyderkroner, der bruges, og der kunne jo være år, hvor vi måske havde behov for at bruge pengene på andre områder og kunne sige: I år skærer vi ned, og andre år kan vi bruge noget mere, når vi bare nogenlunde holder os inden for den ramme, vi formentlig er nogenlunde enige om.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg kan høre på svarene, at efter debatten om, hvordan vi kan styrke miljøbistanden og miljøelementerne i f.eks. Danida, kan vi fortsætte diskussionen her i Folketinget, og det synes jeg er godt nok. Men jeg blev lidt skuffet over Det Konservative Folkeparti. Jeg troede, modet var lidt større, men det, der blev sagt her, kom til at lyde lidt for meget ligesom det, der blev sagt af Venstre.

Jeg vil godt sige til fru Agnete Laustsen og hr. Niels J. Langkilde, at den ene procent er jo noget, FN har fastlagt, som vi selvfølgelig ved, og det er noget, hvor vi har ført en meget høj profil internationalt set. Det var hr. Per Stig Møller, der som miljøminister sad i Rio og tærskede det ene land efter det andet for at fastholde 1 pct. til ulandshjælp, så jeg synes ikke, der skal spilles ud mellem ulandshjælp og miljøbistandshjælp her.

Ulandshjælp er et område, hvor Danmark har forpligtet sig meget. Andelen blev lagt fast på 1,1 pct. på det tidspunkt, og på det tidspunkt havde Danmark ikke taget beslutning om at lave en miljø- og katastrofefond. Den konservative miljøminister førte en flot kamp, som han har fået meget ros for – men han kan godt få det en gang til – og jeg ved, at statsminister Schlüter bakkede den kamp op. Jeg ved, at de to ministre var i telefonisk kontakt, og jeg ved, at miljøministeren forlod mødet sammen med EU-landene og prøvede at samle en front af de nordiske lande. Det var et flot arbejde, ligesom når den nuværende miljøminister er bedst. Det er måske ingen ros til De Konservative, men o.k.

Derfor synes jeg også, det er en forkert melding, der bliver givet her i dag fra De Konservative, når man godt vil være med til at justere ned, for så falder procenterne – det må vi vel være enige om – og dermed bliver Danmark et land, som forlader sin målsætning og ikke længere vil fastholde 1 pct.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu kan vi se forskellen på Venstre og De Konservative: De Konservative synes, det er meget fint at have returkommission inde i billedet, når det drejer sig om miljøbistand, udviklingsbistand og katastrofehjælp, og Venstre tager skarpt afstand fra det, men måske kun i ord.

Man kan sige, at i virkeligheden er en del af de projekter, vi har set i hvert fald i Malaysia, mere eller mindre skjult erhvervsstøtte, og det er det, jeg synes er et problem i den dagsordenspind, hvor man siger, at det skal være på grundlag af den danske ressourcebase, man skal yde sin bistand. Deri ligger for mig at se et klart tolkningsproblem. Socialdemokratiets og SF's er vi helt enige i, men det er Venstres og De Konservatives tolkning, der er problemet. For os at se er det utrolig vigtigt, at miljøbistand, udviklingsbistand og katastrofehjælp ene og alene ydes ud fra hensigten og uden hensyn til, om der er mere eller mindre returkommission. Det er det, der er meningen.

Mange af de ting, hr. Niels J. Langkilde nævner, er da helt i orden, men så skal de ikke placeres her, men dér, hvor de rettelig hører hjemme – man skal kalde en spade for en spade – for så er det erhvervsstøtte, og så er det fra erhvervsministeren, de penge skal formidles, og ikke igennem miljøbistand og udviklingsbistand.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Nu har jeg siddet og lyttet en halv times tid og hørt, hvordan alle vil overgå hinanden med skatteydergaver, og det er alt sammen penge, vi har lånt i udlandet og senere skal betale tilbage.

Der er en vis usikkerhed med hensyn til, hvor meget vi betaler gennem DANCED, og derfor vil jeg godt spørge de to ærede ministre på baggrund af en artikel af Eyvind Vesselbo i B.T. i dag, side 14:

»Miljø- og katastroferammen blev etableret i 1993 med det formål at styrke indsatsen over for de globale miljøproblemer og at sikre bistand i internationale katastrofesituationer. Den startede med et beløb på 100 mio. kr., og det er tanken, at den i år 2002 skal udgøre 0,5 pct. af BNI: Det svarer til ca. 6 mia. kr. I finansloven for 1996 er der afsat ca. 1,8 mia. kr. under Miljø- og katastroferammen. Disse mange penge ville betyde, at man kunne gøre en betydelig miljøindsats i en lang række ulande, hvis altså pengene gik til